

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, LETO 2021

ODDYCH A ODPOČINOK

List Židom 4. kapitola:

3 Lebo do odpočinku vchádzame my, veriaci, ako aj hovorí: Preto som prisahal v hneve: nevojdú do môjho odpočinku; hoci so stvorením sveta skončilo sa dielo. 4 Veď hovorí voľakde o siedmom dni takto: A odpočinul si Boh na siedmy deň od všetkých prác; 5 a tu zase: Nevojdú do môjho odpočinku. 6 Keďže teda ostáva možnosť, aby niektorí vošli doň, ale tí, ktorým sa skôr zvestovalo evanjelium, nevošli pre neposlušnosť, 7 určuje znovu istý deň: (nové) dnes - tým, že po dlhom čase hovorí ústami Dávida, ako sme už povedali: Dnes, ak počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte si srdcia. 8 Lebo keby ich už Józua bol doviedol do odpočinku, tak by Boh nebol hovoril o inom, neskoršom dni. 9 Zostáva teda odpočinok ľudu Božiemu. 10 Lebo každý, kto vošiel do Jeho odpočinku, odpočinul si od svojej práce tak ako Boh od svojej. 11 Snažme sa teda vojsť do toho odpočinku, aby nikto nepadol podľa toho istého príkladu neposlušnosti.

(pokračovanie na str. 2)

Letný čas je priestor pre dovolenku. „Vacationes habemus“ (Máme prázdniny). „Vivat vacationes!“ (Nech žijú prázdniny!) Tieto nápisy kričali študenti lýceí alebo ich písali na ploty, brány či múry. V článku Vladimíra Jancuru „Nech žijú prázdniny“ je uvedené, „že v našich končinách dostali prázdniny aký-taký právny rámec až na sklonku vlády cisárovnej Márie Terézie počas jej školských reforiem. Podľa zákona Ratio educationis z roku 1777 nesmeli byť prázdniny alebo vakácie, ako ich vtedy volali (z latinského vacationes), „príliš často a trvať príliš dlho“, lebo by si vraj v budúcnosti nárokovali na väčší odpočinok v práci alebo počas pracovnej doby.

Pri slove prázdniny či dovolenka nás určite napadne aj známe Božie prikázanie: „Pamätaj, že máš sviatočný deň svätiť.“ Keď Pán Boh siedmy deň oddychoval, mali by sme iste aj my oddychovať. Pravidelne a niekedy aj v dlhších intervaloch. Slovo oddych som v našom evanjelickom preklade našiel iba na dvoch miestach: v 1M 24,11: „Podvečer, o tom čase, keď ženy vychádzali naberať vodu, nechal svoje ťavy oddychovať vonku pred mestom pri studni.“ A v 2M 31,17: „Toto bude večným znamením medzi mnou a Izraelcami, lebo Hospodin za šesť dní utvoril nebesá i zem a na siedmy odpočíval a oddychoval.“

Oddych a odpočinok je súčasťou Božej zmluvy s Izraelcami. Autor listu Židom poňal „oddych a odpočinok“ pre ľud spásnym dielom Ježiša Krista. Iba Božie slovo, ktoré je mocné

Eliška Boženíková na rybách.

ako ostrý meč, môže unavenému, ustatému a upracovanému človeku dať istotu odpočinku. Ten pravý odpočinok netkvie v spánku a v ničnerobení. Pravý odpočinok je v Evanjeliu, keď vieme, že sme Bohom prijatí a milovaní a máme nádej večnosti, teda stretnutia so živým Bohom. Ak by som to preložil do jednoduchšej reči, tak pravá dovolenka sa začne vtedy, keď odídeme na miesto, kde sa stretieme s Bohom. A s ním sa môžeme stretnúť vždy v Jeho živom Božom slove. Byť na dovolenke môže znamenať nielen to, že si môžeme „dovoliť viac“, ale odpočinok a oddych je čas, kedy dovolíme Bohu, aby bol s nami a my s ním.

Mojim najnovším zistením po čisto egoistickej stránke je fakt, že dovolenky treba dve. Jednu s deťmi a jednu len s manželkou. Oddych útek, ale uvedo-

menie si niektorých skutočností. Áno, aj bezo mňa budú veci fungovať, aj bez mojej prítomnosti pôjde svet ďalej, aj bez mojej činnosti kolobeh života pokračuje. Neznamená to, že môžem zomrieť a som nepotrebný, ale znamená to, že si môžem oddýchnuť vždy v Bohu a v Jeho slove a blízkosti. Napokon zisťujem, že aj keby sme boli spolu na nejakom mieste celá „família“, dovolenka je tam, kde sa začína pokoj a radosť od Boha.

Iste plánujete aj vy toto leto rôzne výlety, dovolenky a stretnutia. Zoberte si na cestu aj Božie slovo. Nezapudnite si Bibliu, a verím, že okrem zážitkov a pohody Vám bude lepšie aj na srdci, keď budete tráviť viac času so živým Bohom v Jeho slove.

Ivan Boženík, zborový farár

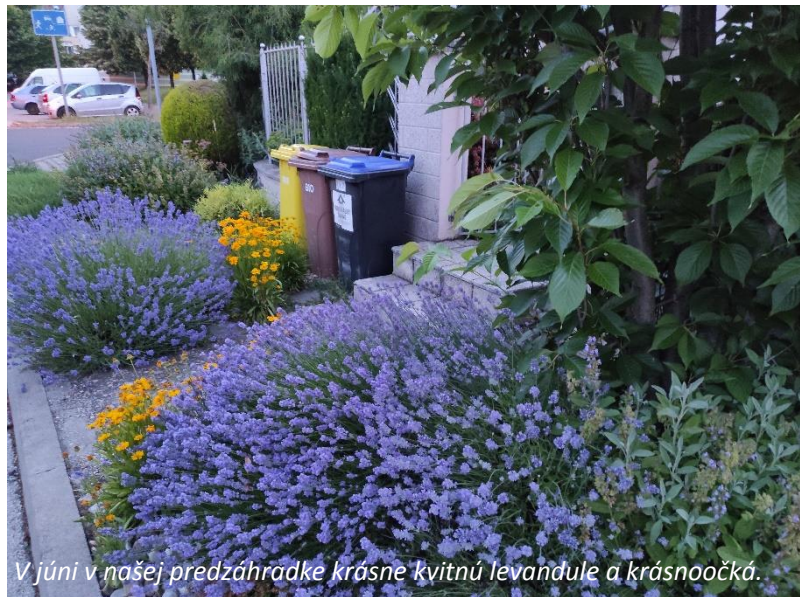
Foto: autor

O POSUDZOVANÍ INÝCH

„Prečo bratovi vidíš v oku smietku, a vo vlastnom oku nebadáš brvno? Alebo ako môžeš povedať svojmu bratovi: Dovoľ, vyberiem ti smietku z oka, - keď ty sám máš v oku brvno? Pokrytec, vytiahni najprv brvno z vlastného oka, a potom budeš jasne vidieť, aby si mohol vybrať smietku z oka svojho brata.“

(Mt 7, 3 – 5)

Nesúďte, aby ste neboli súdení, lebo akým súdom súdite vy, takým budete súdení, a akou mierou meriate vy, takou vám bude namerané – čítame v úvode 7. kapitoly Matúšovho evanjelia. V našom meste máme pri rodinných domoch už tri druhy nádob na smeti. Čierna je určená na klasický komunálny odpad, hnedá na bioodpad a žltá na plasty. Čiernu pracovníci Nitrianskych komunálnych služieb vyprázdňujú raz za týždeň, hnedú a žltú raz za dva týždne. No v našej časti mesta niektoré vo štvrtok a niektoré v piatok a v rôznych týždňoch. Pre mňa neuchopiteľný problém. U viacerých susedov aj vo vzdialenejšom okolí som zaznamenal, že vždy v predvečer vyvážania vynesú z dvora pred dom príslušný „smeťák“, ktorý bude na druhý deň dopoludnia pracovníkmi komunálnych služieb vyprázdnený. Všetci susedia si dávajú veľký pozor na to, aby to nezabudli vykonať. Veď predsa si za túto službu platíme, a teda máme nárok na jej pravidelné a bezchybné plnenie. Keďže termíny, keď treba nádobu vyniesť z dvora a dať pred dom sú

V júni v našej predzáhradke krásne kvitnú levandule a krásnoočká.

rôzne, usúdil som, že sa to nedá na 100 percent dodržať bez toho, aby to nebolo zaznamenané v kalendári. Čiže ľudia v okolí zrejme majú diár - pre ktorý mi napadol ako najprilievavejší názov - „Diár mojich práv“. Okamžite som sa s touto úvahou podelil s manželkou aj s príslušnými poznámkami na adresu viacerých známych – (pre našinca, žiaľ, bezbožná klasika s názvom ohováranie). „Vidíš – niekto si vedie diár svojich práv, a ja každé ráno otváram len svoj diár povinností“ – som sa pred ňou nahlas poľutoval. Samozrejme, pokračujúc v posudzovaní množiny ďalších ľudí. Tých, o ktorých súdim, že majú zrejme oveľa viac zápisov v diári svojich práv ako v diári svojich povinností. Naďalej sa opúšťajúc a opakujúc: Ja nemám diár práv, ja mám len plný diár povinností – aj na niekoľko týždňov dopredu. Zrejme takéto okamihy občas prežívame všetci. Možno len v iných súvislos-

tiach, keď komentujeme konanie iných nevedomujúc si, že sme rovnakí, možno i horší ako oni. Naše tri „smeťáky“ – čierny, hnedý a žltý sú totiž trvale pred domom (takto je naisto zabezpečené, že ich nezabudneme v stanovený čas vyložiť). Špatia tam dokonale našu ušľachtilú predzáhradku, o ktorú sa s láskou stará moja manželka. Od skorej jari do neskorej jesene tam vždy niečo krásne kvitne. Tri smeťáky nevkusne kazia estetický dojem z tejto temer botanickej záhrady. Lebo sú tam stále – vždy pripravené na okamžité vyprázdnenie - aj keby komunálne služby zmenili dátumy vývozu odpadu. Nevediem si diár svojich práv. Ani v tomto prípade nemusím. Zariadil som si to tak, že neexistuje prekážka na ich 100 percentné naplnenie. Ani ohľadom pomysleného „diára práv“ mi teda neprislúcha posudzovať iných.

Ján Huba, zborový dozorca
Foto: autor

STRETNUTIE S PANI MÁHRIKOVOU

Stretnutie s 99-ročnou pani Zuzanou Máhrikovou bolo požehnaním pre všetkých zúčastnených. Napriek svojomu hendikepu – už 12 rokov trávi na vozíku – hovorí: „Ešte som sa nenudila, ani som necítila opustenosť na duši. Prečo? Po raňajkách mám každý deň denno-denne svoju pobožnosť. Čítam text v „Tesnej bráne“ a predpísané biblické úryvky. Potom sa modlím a spievam 2 – 3 piesne zo Spevníka.“

Začíname teda Bibliou. Hovorí: „Biblia má neuveriteľne veľa rád pre človeka. Toľko krásnych opisov prírody v Žalmoch, toľko divov Ježiša a predsa neuznaného, trpiaceho, toľko opisov ťažkostí prvých kresťanov – zamysli sa, hriechy človeka. Myslíš na svoj druhý domov?“

Pani Máhriková po celý svoj život číta tiež cirkevnú tlač. Prv to bola Tvorba, Cirkevné listy a teraz Východ, Dialog, Brána.

Ako sa dostala do Nitry? „V roku 1985 sme sa s manželom presťahovali do Nitry. Šla som do kostola, prítomných 20 ľudí. Žiaľ. A vždy tie isté tváre. Slúžil pán farár Pavel Valášek a bol k nahliadnutiu plán na nový kostol. Začala sa posilať žiadosť za žiadosťou na patričný úrad o pridelenie pozemku. Oni však nebrali vec do úvahy, poprípade navrhovali pozemok – „fafrnok“ alebo von z mesta. O vec sme žiadali päťkrát. Po úmrtí pána

farára Valáška nastúpil mladý, nemčinou, angličtinou vybavený Ondrej Prostredník. Návštevnosť stúpala a na stavbu kostola bola vyhlásená trvalá celocirkevná zbierka. Začala sa stavba. Pán farár Ondrej Prostredník však odchádza na 4 roky do Ženevy a v stavbe sa zaviazal pokračovať jeho otec, farár v Piešťanoch. Bolo to však nad jeho sily dennodenne dochádzať do Nitry.“

Pýtam sa aj na Spolok evanjelických žien. „Do programu stretnutí som prispievala prednáškami napríklad o biblických ženách ako Ester a tiež som pripravovala stretnutia s témou evanjelických osobností ako Matej Bel, Mikovíny. Tiež sme sa zaujímali o pôvod mien ulíc v Nitre – Petzvalova a iné. Ku každej téme som pridala báseň, ktorú som sa spamäti naučila a predniesla. 23 žien sa vždy tešilo na stretnutie a pýtali sa

od začiatku: „O čom bude reč“?

Svoje deti má nesmierne rada a veľmi ich chváli. „Pokiaľ nebola pandémia, vzali ma na dedinu, mala som „kúsok raja na zemi“ – pred sebou zeleň veľkej záhrady, všelijaké vtáčiky, rôzne ihličnaté stromy.“ Naposledy spomína na návštevu v Žiline. „Bol to poznávací výlet. Navštívila som Štrbské Pleso, Martinské Hole, zámok v Bytči, výstavu drotárov, Terchovú, Strečno, Ostravu. Bola som účastná na rodinných stretnutiach, ako sú svadby, krstiny, jubileá. Naposledy sme sa stretli pri mojich 98. narodeninách na zámku Orlová pri Považskej Bystrici. Dokopy nás tam bolo 49...“ Všetky tieto akcie ju potešia, vynárajú sa jej spomienky na jej mladé roky. Porovnáva. Nesmúti.

Napísala kroniku svojej rodiny – Ondrej Ševela a Anna

Ševelová, rod. Špalková. Teraz do rodostromu dopisuje mená pravnúčat.

Spievanie sa vinie celým jej životom, jej najobľúbenejšia pieseň je „Nebeský Bože, Tvorca Všemohúra...“ Hovorí: „Áno, Jeho milosť riadi môj celý život a som vďačná za každý deň.“

Rada spomína aj na to, ako ju pozval primár MUDr. Jaroslav Daniška na svoju 50-tku v kruhu kolegov zo Slovenska po ukončení sympózia v Nitre. „Tam, pred všetkými

vyhlásil s objatím aj slzami: „Keby nebývala u nás pani učiteľka a úprimne neprehovárala rodičov, nebol by som tu dnes.“ Učila totiž vtedy v Šulekove, bývala u kolárskeho majstra Kolomana Danišku. Mal dvoch synov, 7- a 10-ročných. Z oboch chystal kolárov. Prehovárala ich, aby ich poslal študovať, boli bystrí, nadaní. Spomenula výrok jej otca: Ak sa moje deti budú chcieť učiť, dám na ne aj poslednú košeľu“.

Aký je jej recept na dlhý život? „Nefajči, nepi, striedmo sa stravuj. Hýb sa! Nestavaj si do budúcnosti nespĺniteľné plány. Buď realista a teš sa z každého dňa. Modli sa bez obmedzenia a Bohu ďakuj za všetko!“

Ako si na p. Máhrikovú spomína Danica Bobčková z CZ v Nitre? „Nesmierne si vážim a obdivujem dodnes jej neustály živý záujem o celocirkevné dianie, ako aj aktuálny

záujem o náš cirkevný zbor. Rada spomínam na stretnutia SEŽ, na jej precízne vypracované prednášky, zdobené ornamentmi. Neustále ma fascinoval výber duchovných, literárnych alebo aktuálnych spoločenských tém. Patrila aj do nášho spevokolu, mala nezabudnuteľný čistý soprán. Viedla aj ručne písané kroniky. Nezaprie sa v nich učiteľská profesia. Každému odporúčam prečítať si alebo aspoň nahliadnuť do tohto umeleckého diela. Je pre mňa zážitok započúvať sa do spomienok takmer 100-ročnej vzdelanej, múdrej, pokornej, úprimne veriacej ženy. Pri nej som sa naučila počúvať.“

Jana Kilianová
Foto: archív

AJ VÁS ZAUJÍMA, AKO STRÁVILI KORONOVÝ ČAS INÍ?

PONÚKAME VÁM PÁR POHĽADOV DO ŽIVOTA NAŠICH
BRATOV A SESTIER V NAŠOM CZ**1. Druhá vlna korony sa blíži pomaly ku koncu. Čo vám vzala a čo vám dala? Čo vo vašom živote zmenila?**

Anna Pálešová: Korona, mi našťastie, nikoho nevzala, ale v rámci rodiny boli dva prípady, jeden ťažký – v nemocnici a jeden bez príznakov. Ja som neochorela, už som dvakrát zaočkovaná. Vzala mi klúd, pokoj a dala strach a obavy o budúcnosť, o zdravie blízkych, susedov, ľudstva.

Zmenil sa k dobrému môj vzťah k najbližším, ktorých si viac vážim, lebo sa o mňa, a ja o nich príkladne starali (mám už vysoký vek). Zistila som, že veľa dobrých ľudí je aj v mojom okolí, o ktorých som ani nevedela. Utvrdila moju vieru v nášho Pána.

Danica Bobčeková: Prvú vlnu som v mnohých situáciách vnímala, že nás spojila a ľudia boli ochotní druhým pomáhať, ohľadupnejší, zodpovední a aj výsledok stál za to, takže sme si mohli slobodnejšie užiť leto. Druhá vlna pandémie zasiahla omnoho silnejšie. Preto nás nová situácia premiestnila do online sféry, ktorá nevyhovuje najmä seniorom, ktorí nevlastnia internet a nemajú kanál TV Nitrička. Ale zároveň sa naskytila príležitosť zavolať naším sestram a bratom z CZ, aby sme ich upozornili, keď bol priamy prenos Služieb Božích v televízii alebo v rozhlase. V čase zatvorených kostolov som si viac uvedomovala význam spoločenstva okolo Božieho slova. Viac som bola v telefonickom kontakte s mojou rodinou, priateľmi (najmä osamelými). Korona nám priniesla osobnú skúsenosť s touto diagnózou, som vďačná hlavne Pánu Bohu, že som sa bez následkov vyliečila. Nám obom s manželom bola príkladne nápomocná naša rodina. Ale veľkú oporu, hlavne v modlitbách, sme pociťovali aj v cirkevnom zbore. Oveľa viac si teraz vážim moje zdravie.

Olga Beresecká: Hneď začiatkom marca 2020 som prišla o darček k môjmu životnému jubileu – muzikálové predstavenie na Broadway v New Yorku. Chýbalo mi aj množstvo divadelných a filmových predstavení, na ktoré som bola zvyknutá. Nahradila som ich čítaním kníh, ktoré som si mohla kedykoľvek kúpiť do čítačky. Ťažšie som znášala obmedzenia brániace osobným stretnutiami s mojimi deťmi a vnúčatami. Viac voľného času som využila na pravidelné prechádzky na Pyramídu a Zobor a na prácu v záhrade. Korona ma, našťastie, obišla.

Milica Boženíková: Dala mi toľko času s rodinou, koľko som si ani nevedela predstaviť. ☺ Mňa toto korona obdobie zastihlo na materskej dovolenke a preto sa veľa v mojom živote nezmenilo. Vo svojom stereotype som pokračovala ďalej, akurát pribudli aktivity, ktoré sa premiestnili k nám pod jednu strechu, a to bolo vyčerpávajúce. Vzala mi slobodné, spontánne stretávanie sa s ľuďmi. Objatia a akýkoľvek dotyk sa stali niečím

neprípustným. A čo zmenila? Že som sa musela presunúť do online priestoru, keď som sa chcela s niekým stretnúť.

Rastislav Vacho: V pracovnej oblasti takmer nič. Som poľnohospodár a keďže príroda ide svojím tempom i v čase korony, treba aj mne kráčať v súlade s ňou. Dnes často skloňované „home office“ som na vlastnej koži nezažil. V spoločenskom živote sa obmedzili moje stretnutia a prestali všetky spoločenské aktivity. Postupne som si však zvykol a osvojil si názor, že svojou zodpovednosťou chránim iných. No a čo sa týka môjho života viery, obdobie korony zmenilo zaužívané zvyky. Zažil som novú skúsenosť, keď kombinácia osobnej viery a aktívneho života v spoločenstve cirkvi nemohli prirodzene fungovať. Uvedomil som si, aká dôležitá je individuálna viera – „v komôrke svojho srdca“. Ona tvorí ten najintímnejší vzťah s Ježišom. Vtedy, keď sme úplne sami. V tichu. Som vďačný za to, že po prežitom období môžem vyznať, že aj moja viera rastie skúsenosťou.

Ján Huba: Súhlasím s vami, že hnusoba - aj vzhľadom na to, aké hrôzy stihla napáchať od jesene - už značne oslabla. Počas pandémie som došiel k poznaniu, že sme oveľa väčšími egoistami, než sa mi predtým zdalo. S týmto bude potrebné zabojovať. Veľká výzva i pre cirkev. Verš z Jánovho evanjelia (3, 30): „On (Pán Ježiš) musí rásť a ja sa musím umenšovať“ by sa mal stať naším hlavným krédom. Keďže korona sa šíri sociálnymi kontaktmi, tie sme s manželkou temer úplne nahradili potulkami po neďalekom okolí. Po vyše 30 rokoch života v Nitre sme spoznali krásu pohoria Trábeč, také skvosty ako napr. Kostolany pod Trábečom, štály v okolí Jedľových Kostolian či úžasnú osadu Madoš pri Topoľčiankach. Odporúčam.

2. Zúčastňovali ste sa nejako cirkevného života v našom zbore?

Anna Pálešová: Sledovala som online služby Božie v mobile a väčšinou som z domu nevychádzala.

Danica Bobčeková: Pravidelne som počas pandémie sledovala Služby Božie cez TV Nitričku 2x v týždni, ako aj v rozhlase na Regine (v stredu). Sledovala som stránku ECAV, kde som si pravidelne všetky novinky prečítala alebo vypočula. Sledovala som aj iné bohoslužby na Youtube, často som sledovala detskú besiedku na našom fb. Je veľmi výstižná pre deti, ale aj pre rodičov, nápomocná pri duchovnej výchove detí.

Olga Beresecká: Počas voľnejšieho režimu som sa zúčastňovala zasadnutí presbyterstva, pomáhala som pri príprave vianočných pozdravov.

Milica Boženíková: Áno, pravidelne som sledovala bohoslužby, deti sa pripájali na detskú besiedku, diev-

čatá-vedúce mali vždy pripravený a pútavo prerozprávaný biblický príbeh a k tomu pre deti zaujímavú „vyrábačku“. Tešili sa, že sa vidia, aj keď iba v online priestore. Namiesto Klubíka sa natáčali večerničky pre deti a tie sme tiež takmer bez dychu sledovali. Párkrát som sa zúčastnila aj na online biblickej hodine. Taktiež fungovala online skupinka mamičiek, ktorú som viedla.

Rastislav Vacho: Ak nepočítam príležitostné aktivity v službe slova počas Adventu, Vianoc, či čítanie paší, zúčastňoval som sa ho skôr pasívne.

Ján Huba: Ako štatutárovi mi iné ani nezostávalo... S výnimkou účasti na Službách Božích a zasadnutiach presbyterstva či jeho výborov sme s bratom farárom museli všetku agendu riešiť ako mimo pandémie. A spoň v modlitbách som podporoval činnosť našej diakonie. Jej bezchybná služba bola veľmi dôležitá. Veľká vďaka jej pracovníkom za to.

3. Ak ste sledovali pravidelné online prenosy zo Služieb Božích, ako ich hodnotíte?

Anna Pálešová: Bolo to veľmi vhodne nastavené, páči sa mi aj prejav pani kapláanky (kázne, spev). Veľmi dobre mi padlo zaspievať si známe i menej známe nábožné piesne. Bola som rada, keď bol záber kamery na tabuľu s číslami piesní, ak nie, tak vtedy to pán farár vždy uviedol.

Danica Bobčeková: Bola som veľmi spokojná s online prenosom.

Olga Beresecká: Prenosy som pravidelne sledovala, aj keď nie vždy v reálnom čase. Oceňujem, že som si ich mohla pozrieť aj neskôr, zo záznamu. Služby Božie boli pre mňa posilnením aj inšpiráciou. A s chuťou som si aj zaspievala. Som veľmi vďačná pánovi farárovi, sestre kapláanke, bratovi kantorovi a všetkým, ktorí stáli pred mikrofónom i za kamerami.

Milica Boženíková: Bolo dobre, že to boli skrátené bohoslužby. Viacmenej kážeň s dvomi pesničkami. Hodnotím to na výbornú. Tiež bolo dobre, že sa nepretrhla niť a Bohoslužby sa pravidelne vysielali.

Rastislav Vacho: Najskôr by som aj touto cestou chcel vyjadriť vďaka všetkým, ktorí sa podieľali na online prenosoch z nášho chrámu, ale i tým, ktorí ich akokoľvek podporili. Je to výborná forma, ako priniesť veriacim povzbudenie priamo v nedeľnom čase, ale i kedykoľvek mimo neho. Navyše, je to jedna z možností, ako zostať v spojení so svojím cirkevným zborom aj v tomto komplikovanom čase. Na druhej strane sa i nášmu zboru prostredníctvom online prenosov, či prenosov služieb Božích cez regionálnu televíziu otvárajú možnosti, ako osloviť ľudí mimo našej komunity a ľudí bez viery. Paradoxne tak izolácia môže posilniť vzájomnosť.

Ján Huba: Sledoval som ich pravidelne, a aj prenosy z iných cirkevných zborov, aj bohoslužby iných kresťanských cirkví. Na tých našich z Nitry ma tešila úžasná prirodzenosť slúžiacich. V komparácii s inými by som tie naše v dobrom nazval bohoslužby bez páťosu. Využijem aj tento priestor na poďakovanie všetkým, ktorí sa

na online prenosoch podieľali. Úžasná, časovo náročná a veľkú odbornosť vyžadujúca služba.

4. Náš CZ ponúkal aj online Detskú besiedku pre malé deti, online Biblické hodiny a online Stretnutia mamičiek, online Stretnutia oteckov... Ktoré z nich boli pre vás obohacujúce?

Anna Pálešová: Okrem služieb Božích som iné nesledovala.

Danica Bobčeková: Biblická hodina najskôr prebiehala v aplikácii Zoom a neskôr v Meete, pri veľmi nízkej účasti. Párkrát som sa zúčastnila aj celocirkevnej biblickej hodiny, alebo literárneho klubu, pri rozbere knihy Nebo nie je výmysel od Todda Burpa.

Olga Beresecká: O týchto aktivitách som sa dozvedala zo stránok Ecav nitra, aj týmito aktivitami sa udržiavala kontinuita veriacich s CZ. Dúfam, že obohacujúce to bolo aj pre detičky.

Milica Boženíková: Čiastočne som otázku zodpovedala v odpovedi č.2 😊 Každá aktivita, ktorej som sa zúčastnila, bola pre mňa obohacujúca a každá inak. Nakoniec aj tie, ktoré som sledovala kvôli deťom. Na každej zaznieval výklad Božieho Slova a to bolo pre mňa veľkým osviežením v tomto období.

Rastislav Vacho: Aj keď som tieto online aktivity nesledoval, vďaka za kreativitu tým, ktorí ich s láskou pripravovali práve pre tých, ktorých pandémia zasiahla zo dňa na deň a museli zmeniť svoje zvyky a prispôbiť sa nefahkej situácii.

Ján Huba: Viem o všetkých týchto online aktivitách. Z časového dôvodu, keďže sa konali cez týždne, som sa ich nezúčastňoval. Ale raz som videl večerniček Tabi a Beny a veľmi sa mi páčil. Škoda, že už nie som dieťa.

5. Víťate možnosť znovu sa zúčastňovať Služieb Božích, hoci v obmedzenom počte?

Anna Pálešová: Už sa na ne teším, ale mal by niekto kontrolovať dodržiavanie opatrení.

Danica Bobčeková: Budem sa aj naďalej zúčastňovať podľa možností. Obávam sa, že po uvoľnení pandémie sa citeľne zníži návštevnosť v kostole. To všetko je v rukách Božích.

Olga Beresecká: Víťam a od začiatku ju využívam, teším sa na stretnutia so sestrami a bratmi nášho CZ.

Milica Boženíková: Určite áno. Rozmer spoločenstva mi chýba.

Rastislav Vacho: Určite áno. Napriek tomu, že sledovanie online prenosov zo služieb Božích je pohodlné, osobne mi azda najviac chýba spoločný spev v bohoslužobnom zhromaždení a úsmev bez rúška na tvárach bratov a sestier.

Ján Huba: Samozrejme. Určite však apelujem na členov zboru, aby sme dodržiavali všetky platné nariadenia a riadili sa pokynmi, platnými v našom CZ. Všetky informácie sú na našej stránke www.ecavn.sk a facebooku.

KEĎ VLOŽÍŠ SVOJ ŽIVOT PÁNOVI DO RÚK...

Janko a Lenka Beňuchovci pochádzajú síce od Žiliny, ale v CZ Nitra sú ako doma. Sledovať ich životný príbeh je veľmi inšpiratívne a dáva každému nádej, že Pánovi nič nie je nemožné...

Zoznámili sa na 8-ročnom gymnáziu v Žiline. Poznali sa síce od desiatich rokov, ale chodiť spolu začali až pred maturitou. Vysoká škola ich rozdelila – Lenka išla študovať do Bratislavy (matematiku-fyziku) a Janko do Žiliny (biomedicínske inžinierstvo). Po škole sa obaja zamestnali v Mochovciach v jadrovej elektrárni. Konečne mohli tráviť viac času spolu, v Leviciach im zamestnávateľ poskytol na 5 rokov ubytovanie. V roku 2010 mali svadbu. Krásne 10. výročie oslávili oddelene – Janko v Spojených arabských emirátoch a Lenka v Nitre. Tehotná.

Ich príbeh mi pripomína Annu z 1. knihy Samuelovej. Po dlhej dobe, kedy už snád' neverila, že počne, „Elkana poznal svoju ženu Annu a Hospodin sa na ňu rozpomenul“ (1S, 1, 19).

Pracovnú ponuku do Spojených arabských emirátov dostali obaja. Stavajú tam novú elektráreň, zháňali nových ľudí. Neskôr sa dozvedeli, že keďže sú v príbuzenskom vzťahu, nemôžu ich zobrať na tú istú pozíciu. Pred Vianocami 2019 sa teda museli rozhodnúť. Pôjdu? A ktorý z nich? Pri rozhodovaní sa si často čítali slová z Listu Jakuba 4, 13-17. Veľmi živý im bol verš 15 – „... Ak Pán bude chcieť, budeme živí a vykonáme toto alebo tamto“. Nechali to teda v rukách Božích a od budúceho zamestnávateľa im prišla správa, že majú pracovnú ponuku pre Janka. Bolo teda rozhodnuté. Lenka mala ísť s Jankom ako jeho manželka, prácu by si našla priamo tam. Pán Boh im ale pripravil prekvapenie - v januári otehotnela. Zrodila sa teda

dohoda - Janko pôjde, všetko pripraví a následne za ním príde tehotná Lenka. V marci teda odišiel a v máji plánovala ísť Lenka s prírastkom pod srdcom.

Korona. To slovo nás ešte stále máta. Naše životy obrátila dole hlavou. Ani ten ich neminula. Hovorí Lenka: „Pochopila som, že nemá význam robiť si plány. Nezávisia totiž od nás. Len Pán Boh vie, čo pre nás pripravil. Ja s tým môžem buď bojovať alebo sa nechať viesť.“ Tie mesiace bez Janka bola veľmi smutná. No uvedomuje si, že „keďže bol na home-office 5 mesiacov, tak nám to Pán Boh vynahradil a mohli sme byť od narodenia sa malého Janka spolu non-stop.“

Mesto Ruwais, kde bývajú, je dve a pol hodiny hodiny cesty od Abú Dhabi, hlavného mesta Spojených arabských emirátov. V meste sú iba mešity, ktoré päťkrát denne zvolávajú na modlitby ľudí v presne stanovených časoch. Stavajú tam katolícky kostol, Veľkú Noc, ktorú tam väčšinové obyvateľstvo neoslavuje, strávili na bohoslužbe v anglikánskom kostole v Abú Dhabi. „Pandémia nás na jednej strane oddelila a na druhej strane, online Služby Božie boli pravidelne, takže sme mohli sledovať buď tie zo Žiliny alebo z Nitry. Taktiež

sme si čítali domácu pobožnosť, ktorú posielal pán farár Ivan Boženík z CZ Nitra. Nedelňa je pre domácich pracovným dňom, takže sme ich sledovali, keď Janko prišiel domov z práce“, dopĺňa Lenka.

Čo ju nieslo a držalo počas obdobia, keď bol Janko preč? "Pomáhal mi verš z Mt 6, 34: „Nebudte teda ustarostení o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň postará sa o seba. Dosť má deň svojho trápenia.“ Potom v Emirátoch to bola pieseň „Pane, prúdom, požehnanie premieňaš aj púšť na raj.“ Cítila som jeho prítomnosť a pokoj a tiež pieseň „Keď zasvitnú ranné zore.“

Ako to všetko vidí Janko? „Za minulý rok nemôžem povedať, že by som sa mal zle. To vôbec. Všetko to, čo sa deje v našich životoch, prijímame s pokorou. Vidíme za tým Božiu prozreteľnosť. Mám pocit, že je život veľmi ľahký. Nič ma netrápi, môžem sa postarať o svoju ženu, dieťa, môžem chodiť do práce. Nikdy by som si voči iným ľuďom nedovolil povedať, že mám ťažký život. Beriem to ako dar.“

Jana Kilianová

Foto: archív

MALÝ VEĽKÝ ROMANTIK

Nenápadný muž, ktorý každý štvrtok a nedeľu pomáhal v našom CZ v Nitre natáčať bohoslužby, pracuje pre TV Nitrička. Poznáte to, sú to tí „neviditeľní“ ľudia, ktorí pomáhajú zabezpečovať chod online pobožností, aby sme sa my, veriaci, mohli aspoň takto zúčastňovať pravidelnej nedeľnej dávky Božieho slova. Volá sa Rooney Al-Belaty a je to asírsky kresťan.

Rozhovor začíname úplne nezvyčajne. Anglickým čajom. Áno, je to ten čierny s mliekom. „Rony“ – ako ho voláme v kostole – si svoj obľúbený čaj dáva každý deň. Je to asi prvý muž, ktorého stretávam na Slovensku a má rád túto pochúťku. „V krajine, odkiaľ pochádzam, sa tento nápoj volá „major tea“, pochádza z čias, keď túto krajinu okupovali Angličania,“ vysvetľuje Rony. Pravý čierny čaj, taký, na aký sú zvyknutí, sa však u nás kúpiť nedá. V Iraku ho zvyknú piť zo špeciálneho pohára, ktorý nazývajú „estikán“. Vyštudovaný stavebný inžinier prišiel na Slovensko so svojou manželkou, tromi deťmi a ďalšími príbuznými v decembri 2015. „Prišlo nás vtedy 149. Takmer 100 sa ale vrátilo späť“. V Iraku sa necítili bezpečne. Predstavte si, že by ste dostali na výber tri možnosti – buď konvertujete do Islamu, alebo vás zabijú a možnosť číslo tri – musíte odísť z krajiny. Nie všetci však dostali možnosť odísť, im bola ponúknutá len preto, lebo sú kresťania. Neváhali. Keďže možnosť prijať Islam vôbec neprichádzala do úvahy, pretože pochádzajú z čisto kresťanskej rodiny, išli.

Stretnutie s Roonym

„Moji predkovia boli kresťania. Pochádzam z mesta Akre, ktoré predtým patrilo Ninive. Teraz tam už veľa kresťanov nie je, mnoho masakrov, najväčší v roku 1930, spôsobili, že vymreli.“ Ronyho predkovia, ako aj predkovia jeho ženy, pochádzajú z rodu bojovníkov, rytierov. V čase masakru sa schovali do hôr a takto predišli smrti. Premosťujem na inú, príjemnejšiu tému. Ako stretol svoju budúcu ženu? „Beroniu, moju milovanú ženu, som stretol nezvyčajne, na pohrebe. Naša a jej rodina sa tam stretli, keďže nebohý mal príbuzných na oboch stranách. Bola to láska na prvý pohľad. Vystúpila z auta a ja som vedel, že to je ona. Dva roky mi trvalo, kým to zistila aj ona,“ usmieva sa pod rúškom. Nebolo to však také ružové. Proti bol Ronyho otec, hovoril, môžeš si vyberať, žien je oveľa viac než mužov. Srdcu však nerozkážeš. „Prvýkrát som neposlúchol otca. Poprosil som ho o prepáčenie a išiel požiadať moju budúcu ženu o ruku. Čakala ma tam celá jej veľká rodina, vrátane jej šiestich bratov... Pokorne som o ňu poprosil a sľúbil, že sa o ňu budem starať do

konca života. Môj svokor, manželkin otec, bol starosta dediny. Odpovedal: „Takéto niečo som ešte nevidel. S radosťou ti dám moju dcéru.“

To, čo Ronyho čakalo po príchode domov, bolo nečakané. „Už od dverí som sa pozrel na otca, čakal som, ako bude reagovať. Pozrel mi do očí a povedal – „No čo?“ Keď som mu povedal, že mi ju dali, videl som tohto inak tvrdého muža prvýkrát plakať. Bol na mňa hrdý.“ Dnes majú spolu Natálku (takmer 12), Haidy (11) a malého Hectora (6), ktorý občas sprevádza tatina v kostole. Keď prišli na Slovensko, mal 1 rok aj 1 mesiac.

Na Slovensku sú spokojní. Ako to teda v ich rodine funguje – kto je hlava rodiny? „Samozrejme, ja. Biblia to hovorí jasne v 1. liste Korintským, v. 7 – 10. „Muž si totiž nemusí prikryť hlavu, lebo je obrazom Božím a Jeho slávou, žena je však slávou mužovou... Preto žena – pre anjelov – má mať na hlave znak mužovej moci...“ „Musíme žiť to, čo žil Ježiš, pokračuje. „Pre mňa kresťanstvo nie je povinnosť, je to život. Vďaka Bohu som sa znovu narodil.“ Rony sa

preto snaží kresťanstvo žiť. Hovorí o zážitku s bývalým kolegom. „Často škaredo nadával. Hrubo. Povedal som mu, že keď nadáva, robí hriech. V Liste Rimanom, v 6. kapitole, v. 23 sa hovorí jasne: „Lebo odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristovi

Ježisovi, Pánovi našom.“ Spýtal som sa ho, či by sa mu páčilo, keby jeho syn tiež takto nadával. Zarazil sa... O pár dní, keď som s ním telefonoval, priznal, že sa vo vyjadrovaní krotí... Iný vzor ako Ježiša Krista mať nemôžeme. Človek nás môže sklamať, je to len hriešna bytosť.

Najvyšší kazateľ je Duch Svätý, ten človeku vysvetlí veci lepšie. Rony je vďačný, že ho Slováci prijali, že si tu jeho rodina našla zázemie, on prácu. A my sme vďační, že ho Božie cesty zaviedli do Nitry.

Jana Kilianová
Foto: archív

MODLITEBNÉ NÁMETY

Sk 1,26 „Potom im dali lósy a lós padol na Mateja, ktorý bol pričlenený k jedenástim apoštolom.“ Voľby v našej Evanjelickej cirkvi sú dôležitou súčasťou zborov i celej cirkvi. Myslime v modlitbách i na voľbu generálneho dozorca ECAV na Slovensku. Spoločne ďakujeme Pánu Bohu za mnohých služobníkov a dobrovoľníkov v našich spoločenstvách.

Mt 11,28 „Podďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!“ Prosme za ľudí po celom svete, ktorí prišli v dôsledku povodní či prírodných katastrof o svojich blízkych, o svoje domovy a všetko na čom dlhé roky pracovali a čo budovali. Vložme do rúk Božích ich srdcia a mysl, aby mali silu pre nové začiatky.

1K 1,2 „cirkevnému zboru Božiemu v Korinte, posväteným v Kristovi Ježišovi, povolaným svätým, so všetkými, ktorí vyzývajú meno nášho Pána Ježiša Krista na každom mieste u nich aj u nás.“ Modlime sa spoločne i za duchovnú obnovu našej cirkvi i nášho cirkevného zboru. Prosme o prítomnosť Ducha Svätého, aby sme dokázali spoločne hľadať cesty ako budovať spoločenstvo Pána Ježiša po pandémii, ktoré aktivity a činnosti organizovať, aby bolo čím viac zachránených a premenených ľudí Božou milosťou.

MODLITBA MAJSTRA JÁNA HUSA

„Ó nejsladší Kriste, táhni nás slabé za sebou, poněvadž když ty nás nepotáhneš, nemůžeme tě následovat. Dej statečného ducha, aby byl pohotový, a je-li tělo mdlé, ať předchází, prostředkuje i následuje tvá milost, protože bez tebe nemůžeme nic činit, a dokonce ne pro tebe jít na ukrutnou smrt. Dej ducha odhodlaného, srdce nebojácné, víru pravou, naději pevnou a lásku dokonalou, abychom za tebe nasadili nejtrpělivěji a s radostí svůj život.“ Amen

---

„Husovo vroucí, bytostné přimknutí k Pravdě, k jejímu věrnému následování, v hlubokém souladu nejvnitřnějšího přesvědčení a skutků každodenního života zůstává trvalou výzvou duchovního dědictví našeho národa. Pravda pro něj nebyla jen volně přenosnou informací, ale životním postojem, závazkem a nárokem. Tím se začala vlastně stávat rozhodující společenskou veličinou konkrétní a jedinečná lidská bytosť a její nadčasově zakotvená odpovědnost. Tedy přesně to, co by měla ctít a oč by se měla opírat moderní civilizace, nechce-li dopadnout špatně“

povedal prezident Václav Havel

DARINA BANCÍKOVÁ

V týchto dňoch je možné vidieť na pulkoch kníhkupectiev publikáciu **Prebytočný človek! Prebytočný človek? Divné sú cesty Božie**. Obsahuje texty, prebrané z prvých vydání spomienok prvej evanjelickej farárky Dariny Bancíkovej, pričom je zachovaná autenticita jej jazykového vyjadrovania. V tejto pútavej publikácii, ktorú vydáva vy-

davateľstvo Miloš Hric, sa môžeme začítať do jej prvých spomienok o svojom živote, od narodenia až po čas, strávený vo väzení. Kniha ponúka zaujímavý exkurz do histórie a pohľad na postavenia evanjelickej farárky v minulosti.

Darina Bancíková bola prvá žena, ktorá bola v ECAV na Slovensku ordinovaná na kňaza. Bola vnučkou evanjelického farára Samuela Bancíka a narodila sa ako nemanželské dieťa. Vyštudovala na Slovenskej evanjelickej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Ordinovaná bola 15. júla 1951. Najprv bola kapláňkou v

Liptovskom Mikuláši a námestnou farárkou sa stala v Dolných Salibách. Odtiaľ ju preradili do Drienova, kde bola v roku 1962 obžalovaná z nepriateľstva proti štátu a odsúdená na 1 rok odňatia slobody a 5 rokov zákazu činnosti. Štátny súhlas na výkon duchovenskej činnosti získala opäť až v roku 1968. Svoj život naplno zasvätila službe a nikdy sa nevydala. Zomrela 30. júla 1999 v Horných Salibách. Ak ešte hľadáte knihu na prázdninové čítanie, toto je skvelý tip, ktorý vrele odporúčame!

Jana Kilianová

KONFIRMÁCIA – 20. JÚN 2021

Žalm 119,9: Ako zachová mladík svoj chodník čistý? Keď bude zachovávať Tvoje slovo. Tieto slová zazneli ako napomenutie a povzbudenie pre našich mladých, ktorí po absolvovanej dvojročnej príprave mali slávnosť konfirmácie dňa 20. júna 2021. Tamarka Šebelová, Dávidko Globan, Karolínka Barthová, Magdalénka Barthová, Henko Kudroč, Gabika Dilhoffová. Zo srdca prajeme našim mladým, dospelým členom zboru, aby sám Hospodin sa im pripomínal vo svojom slove na ceste života.

SIMONA DEVEČKOVÁ

18. júla 2021 sa skončilo takmer ročné pôsobenie sestry kapláanky Simony Devečkovej v našom Cirkevnom zbore. Rok 2020 a 2021 bol „novou školou“ pre nás všetkých, pretože sme sa spoločne učili fungovať v online prostredí. Ďakujeme sestre kapláanke za jej službu a prajeme jej v novom pôsobisku v CZ Poltár, kam nastupuje od 1.8.2021, aby tam s manželom slúžili Pánu Bohu a blížnym celým srdcom v zmysle slov „kde je viera, tam je aj láska“.

FOTOGALÉRIA

Ďakujeme kvetinárstvu Florart.

BUĎ VÔĽA TVOJA

Žijeme dosť ťažké obdobie.

Až také ťažké, že sa v histórii ľudstva celosvetovo asi neopakuje. Ani mor sprevádzaný dátumom storočí dozadu, ani španielska chrípka, malária - týkajúca sa predovšetkým ochorení tam, kde sú na to najpriaznivejšie podmienky... Toto je niečo výnimočné.

Celosvetové!

Niekedy sa mi žiada podľahnúť pesimizmu, že Pán Boh nás skúša.

Ale - to by asi boli iné skúšky!!!

Začnem vlastnou skúsenosťou.

Na začiatku roka som mala trochu vážnejšie problémy s astmou. Vždy si zľahčujem situáciu v živote pozemským dedičstvom: po niekom zlé zuby, po niekom krčové žily a po niekom silnú dispozíciu práve k astme.

So všetkým sa dá naučiť žiť, spolupracovať s postihnutím a s lekármi. Ale niekedy to treba posunúť do roviny silnej poslušnosti, ak nechceme robiť problémy svojim najbližším či okoliu.

A práve tu nastáva to, nad čím sa musíme zamyslieť a na čo sa musíme pripraviť. Tak, ako vychovávame svoje deti k poslušnosti, tak sme boli vychovávaní aj my.

Ak sme už rodičov vyprevadili, ostal tu stále nad nami Nieкто bdiieť, sú nám zanechané úžasné svedectvá Starej a Novej zmluvy, počúvame ich z kazateľníc, v súčasnosti - žiaľ - len cez médiá, ale ako ich vlastne vnímame?

Ležala som v nemocnici v najväčšom rozkvetu pandémie: krátko po sviatkoch Vianoc a pred tými najväčšími a najvážnejšími v kresťanstve - Veľkou nocou. Vzala som si so sebou niečo na čítanie, ručné práce a Bibliu. Do nemocnice nechodia ľudia zo samopaše, ale bola som z mnohého zhrozená. Išla som si tam dvojakým spôsobom hľadať nádej. Tú praktickú zo strany lekárov a zdravotníkov, ktorí už aj tak boli značne vyčerpaní, ale robili si svoju povinnosť bez náznaku podráždenosti alebo unavenosti.

Tú duchovnú práve zo strany najväčšej podpory, akú človek môže dostať, a je to aj v jednej pesničke krásne zaspievané, hoci možno v inom kontexte: "...opri sa o mňa, bude ti dobre...". Tu mi pomáhala Biblia.

Ležala som v úzkej nemocničnej izbe - ako dovoľovali priestory. Zavčasu ráno ešte prišli ku každému pacientovi sestričky z nočnej služby skontrolovať, ako nás zanechávajú nastupujúcej službe a hneď po nich tie, alebo tí, čo si nás preberali.

Láskavo, milo, niektorí možno predsa len ešte mali tú noc trochu aj nedospatú - ale nikdy som nepocítila, že by im moja prítomnosť robila problém, že sa musia o mňa postarať.

Naopak - robili to preto, lebo práve oni mi vedeli pomôcť.

A pomáhali veľmi dobre.

Na dvojlôžkovej nemocničnej izbe v tom najužšom spolubývaní sa počas mojej hospitalizácie vystriedali 3 spoluležiaci.

Prvá odchádzala. Tešila som sa z nej a s ňou. Mala už pred sebou vidinu rodiny a stretnutia sa s domácim prostredím až natoľko, že mi začala o svojom prostredí rozprávať, ako by som mala toto okolie a ľudí okolo nej poznať. Nechcela som jej pokaziť radosť, ale ja, prichádzajúca, som sa asi až tak veľmi s jej pocitmi nevedela stotožniť.

O druhú spoluležiacu som sa od prvého stretnutia bála. Doviezli ju na vozíku s tým, že ledva dýchala. Nebojím sa smrti, tá si pre každého z nás príde podľa toho, aký knôť na cestu životom nám Pán Boh zažal, ale čoho som sa naozaj bála bolo, že budem svedkom jej zápasu o život. Ten býva veľmi boľavý a ťažký.

Tu sa naozaj teším - bolo jej požehnané vrátiť sa do života a radosti svojej rodiny.

Tretia spoluležiaca? Mala by som jej byť v istom zmysle aj vďačná za to, že mi ukázala rozdiel medzi ozajstnou modlitbou a akýmsi odriekaním naučených slov.

Prišla na izbu pekná, 75-ročná pani, mala trochu problém s pamäťou, ale v cudzom prostredí s tým majú problém aj mladší ľudia, hlavne ak sú odlúčení od rodiny.

Povykladala si veci do skrinky a vzhľadom na mierny problém v dorozumievaní, pretože jej bola bližšia maďarčina, som jej rada pomohla.

Mali sme si byť blízke - boli sme na rovnakej lodi, rovnako odkázané na pomoc.

Chcela som tomu veriť.

Pani spolupacientka prišla však v presvedčení, že ju majú kŕmiť, doniesť prenosnú toaletu k posteli, preniesť ku sprchám a osprchovať - (bola tam pre nevládných stolička - ona však nevládnou nebola...)

Nech mi naozaj Pán Boh odpustí, ale začala som ju pozorovať kritickejšie a začínala som sa na ňu hnevať, no nie za seba!

Za tie unaháňané sestričky, ktoré toho museli stíhať okolo pacientov tak veľa.

Moja spoluležiaca stále vyplakávala, čo s ňou bude.

Už mi to nedalo a opýtala som sa jej, či sa modlí.

Povedala, že áno.

Vtedy som voči nej stratila úctu.

Videla som pred sebou len ženu, ktorá je síce v nemocnici, avšak celkom dobre mobilná, no nároková si na služby unaveného zdravotného personálu. Ved' jej to patrí.

Je predsa v nemocnici.

Znovu som sa jej opýtala, za čo sa vlastne modlí, keď sa všetci o ňu vzorne starajú a nič ju nebolí. Do nemocnice sa ide pre nádej, že jej aj takto niekto pomôže, ak sa čo len trochu dá, no aj ona musí na seba pracovať. Nevie, či pochopila, čo sa jej vlastne pýtam.

Premohla ma pochybnosť voči takejto, len odriekanej modlitbe. Viem, že Pán Boh naše modlitby počúva, požehnáva - možno nedostávame Jeho odpovede hneď vtedy, keď by sme to chceli vidieť my, ale v patričnom čase.

No Pán Boh nás počúva.

Táto žena odriekala modlitby bez toho, aby sama vedela, čo ňou hovorí. Odriekala slová.

Bud' vôľa Tvoja.

Bud' vôľa Tvoja - ale takto.

Veľakrát som sa práve nad týmto zamýšľala. Aj ja, aj my sa mnohokrát modlíme týmito slovami majúc pritom konkrétnu predstavu - ale tej našej vôle. A tá sa nemusí zhodovať s tou Božou. Nie v rovnakom čase a v rovnakej podobe. Každá modlitba a jej slová majú ísť z nášho srdca s pokorou a nič v tomto vážnom, azda najvážnejšom rozhovore nášho vnútra s Prozreteľnosťou nesmie byť len povinným odriekaním. Akoby za čiarku, že sme si vybavili povinnosť.

A tak - modlím sa za to, aby Pán Boh požehnával ruky tých vyčerpaných lekárov, sestričiek a zdravotníkov, čo vedia, že prichádzať do styku s pacientom znamená vystavenie sa sústavnému nebezpečenstvu nákazy.

Vedia, že kedykoľvek zazvoní ich mobil - musia ísť, či majú službu, alebo nie. Či si možno práve nechcel niekto z nich ešte stále unavený aspoň na chvíľu ľahnúť do postele, potešiť sa s deťmi.

Modlím sa ktorýmkoľvek evanjeliom, ktoroukoľvek kapitolou, žalmom alebo vlastnými slovami.

Aj mne je častokrát ťažko vysloviť to - bud' vôľa Tvoja - ešte by som tu tiež asi chcela vnímať život po svojom.

No potom by asi bola celá modlitba "Otče náš" iba sebeckým odriekaním. Tým za čiarku, že je táto povinnosť za mnou.

Ved' som sa pomodlila.

Ale - aj ma počúvaš, Otče náš, ako to chcem ja?

MATRIKY

Pokrstení

Ako práve narodené nemluvniatka túžte po duchovnom čistom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie. 1. Petra 2, 2

Ľubomír Babulík, Ján Beňuch, Teodor Homer, Matúš Štulajter, Kristína Sovišová, Hana Michňová, Agáta Szurmanová, Karolína Čačíková, Michal Gažo, Amélia Žitná, Erik Hurtaj, Samuel Baško

Sobášení

Nikomú nič nedlhujte, len to, aby ste sa milovali. Rímskym 13, 8

Milan Kulich a Alžbeta Szeteiová
Miloš Rákoši a Ingrid Stredáková

Zosnulí

Nikto z nás totiž nežije seba a nikto seba neumiera. Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame, Pánovi umierame. A tak či žijeme, či umierame, Pánovi sme. Rímskym 14, 7 – 8

Soňa Hrašková, Robert Komorech, Irena Gajdošová, Anna Remeňová, Gustáv Buček, Pavol Stehlo, Danica Gábrišová, Viera Vydarená, Anna Chuťková, Milan Janečka, Stanislav Rigáň, Oľga Haľamová, Amália Modúlová, Anna Černáková, František Dvořák, Zlatica Almanová, Ján Doboš, Ján Žiak, Milan Otott, Božena Žigová

PAMÄTAJ, ŽE MÁŠ SVIATOČNÝ DEŇ SVÄTIŤ

Martin Luther, Veľký katechizmus

Nám kresťanom každý deň má byť sviatočným dňom, teda len sväté veci máme konať, to je každý deň zaoberať sa Božím slovom, mať ho v srdci a v ústach. Ale preto ako som povedal, že nemáme všetci voľno, musíme použiť v týždni niekoľko hodín pre mládež alebo aspoň jeden deň pre celú pospolitosť, aby sme sa len slovom Božím zaoberali a učili sa Desiat Božích prikázaní. Vieru všeobecnú kresťanskú a Otčenáš a aby sme celý svoj život a svoje chovanie sa radili podľa Božieho slova. Ak tento deň uplynie v cvičení a vzdelávaní sa, vtedy sa zachováva opravdivý sviatočný deň; ak nie, tak sa nemôže menovať kresťanským sviatkom. Lebo odpočívať a zaháľať celkom dobre môžu aj nekresťania, ako to robí celá armáda našich duchovných, keď denne stoja v kostole, vyspevujú a prespevujú, ale nesvätia sviatočný deň, pretože ani nekážu, ani neučia slovo Božie, ale práve proti nemu učia a žijú.